

تصنیف کاروان (تنها ماندم) (دستی)

TASNIFE KĀREVĀN

آهنگ: مرتضی محبوبی

شعر: رهی معیری

خواننده: بنان

$\text{♩} = 70$ [Vocal]

ha me šab nâ lam čon ney ke qa mi dâ ram

ke qa mi dâ ram de lo jân bor di am mâ na šo di

yâ ram yâ ram 8va bi mâ bu di ti cho bu ye gol be ko

jâ raf ti [Music] tan hâ mân dam cho kê re vâ n ra vad fâ qâ nam az za min

bar â se mân ra vad du raz yâ ra-----m

xun mi bâ ram [Vocal] fe tâ dam az pâ be nâ ta vâ

ni a si re eš qam çe nân ke dâ ni ra hâ i az

qam ne mi ta vâ nam to čâ re i kon ke mi ta vâ

ni gar ze del ba râ ram â hi â taš az de lam xi zad

čon se tâ re az mož gâ nam aš ke â ta šin ri zad

همه شب نالم چون نی (که غمی دارم) ۲
دل و جان بُردی اما نشدی یارم
با ما بودی، بی ما رفتی چو بوی گل به کجا رفتی
تنها ماندم، تنها رفتی

چو کاروان رود فغانم از زمین بر آسمان رود دور از یارم خون می بارم
فتادم از پا به ناتوانی اسیر عشقم چنان که دانی
رهایی از غم نمی توانم تو چاره ای کن که می توانی
گر ز دل برآرم آهی آتش از دلم خیزد
چون ستاره از مژگانم اشک آتشین ریزد

چو کاروان رود فغانم از زمین بر آسمان رود دور از یارم خون می بارم
نه حریفی تا با او، غم دل گویم نه امیدی در خاطر، که تو را جویم
ای شادی جان سرو روان کز بر ما رفتی
از محفل ما چون دل ما سوی کجا رفتی
تنها ماندم، تنها رفتی چو بوی گل به کجا رفتی

تنها ماندم، تنها رفتی
به کجایی غمگسار من فغان زار من بشنو بازآ بازآ
از صبا حکایتی ز روزگار من بشنو بازآ بازآ

سوی رهی
چون روشنی از دیده ما رفتی با قافله باد صبا رفتی
تنها ماندم، تنها رفتی چو بوی گل به کجا رفتی
تنها ماندم، تنها رفتی